

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Factors Affecting Learning Achievement of English Majored Students,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University

ฉัตรแก้ว เกาวิเศษ¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิภา จัตชัย²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของคุณค่าตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเพื่อหาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2555 จำนวน 401 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 250 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร t-test การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร F-test และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญ โดยใช้สูตร t-test

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิควิธีการสอน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

²ประธานกรรมการที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า 0.210 ($R = .210$) และมีการแปรผันร่วมกันระหว่างตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรเกณฑ์ร้อยละ 4.40 ($R^2 = .044$)

3. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียงตามอันดับของน้ำหนักความสำคัญ คือตัวแปรด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1) และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) ตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) และตัวแปรด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the multiple correlation of causal variables influencing learning achievement of English majored students in Humanities and Social Science Faculty, Suan Dusit Rajabhat University; and to investigate the significant weight of causal variables which affected their learning achievement. Samples of 250 were selected from 401 populations by using Stratified Random Sampling. The samples were undergraduated English programme students studying in Humanities and Social Science Faculty at Suan Dusit Rajabhat University in year 2012. Research instruments were questionnaires asking students for opinions on factors influencing their learning achievement. Statistics used in this study

were Pearson Product – Moment Correlation Coefficient, t-test, and F-test. In here, Pearson Product – Moment Correlation Coefficient was applied to investigate the simple multiple correlation; t-test was used to test the statistical significance of multiple correlation together with the significant weight value, while F-test was employed to prove the significance of the multiple correlation.

Research results showed that

1. There were positive relationships significant at the .01 between every English learning factor and learning achievement; and the multiple correlation coefficients between causal variables and learning achievement were 0.210 ($R = .210$).

2. There was joint variation between casual and criterion variables at 4.40 percentage ($R^2 = .044$).

3. The significant weight of casual variables had an influence on learning achievement variables as prioritized orderly. This indicated that there was statistical significance between variables on English learning adaptability (X_1) and teaching and learning atmosphere (X_4) at .01 level; while the variables on learning support from parents (X_3), teachers' characteristics (X_5) together with teaching techniques (X_6) had an influence on learning achievement with no statistical significance.

Key Word : Factors Affecting Learning, Achievement, English

บทนำ

การเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญของการพัฒนามนุษย์ให้เจริญเติบโตไปสู่ความสมบูรณ์ของชีวิต คือ เป็นคนดี คนเก่ง ที่มีความสุข และมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ปัจจุบันโลกของการเรียนรู้ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการศึกษา วิธีคิด วิธีการค้นคว้า ในขณะที่องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่มนุษย์จำเป็นต้องรู้หรือสมควรรู้เกิดขึ้นในทุกวินาที เราจึงจำเป็นต้องทำให้สังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่กันไป เพื่อให้คนสามารถเฝ้าหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้อย่างทันทั่วถึง ทันต่อเหตุการณ์ ในส่วนของการจัดการศึกษาก็ต้องจัดให้ผู้เรียนได้มีทักษะมีความสามารถในการเรียนรู้ เป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้โลกมีทักษะในการแสวงหาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน และถ้าหากพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง จะเห็นได้ว่าเป็นการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยผู้ที่ผ่านการศึกษาในแต่ละคนจะต้องมีความสามารถในการคิด ใฝ่รู้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง แต่ถ้าพิจารณาจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันเราอาจกล่าวได้ว่า เด็กไทยจำนวนมากยังขาดการเห็นคุณค่า ขาดโอกาส ขาดความเข้าใจ ขาดวิสัยทัศน์ในเรื่องของการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจุบันการศึกษายังไม่ได้ทำหน้าที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ขวนขวายแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้บุคลากรในประเทศ ขาดโอกาสในการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และกลับกลายเป็นการสั่งสมลักษณะของสังคมที่ไร้ความคิดความอ่าน ผู้เรียนน้อยคนที่คิดวิเคราะห์เป็น ประยุกต์สิ่งที่เรียนเป็น

การเรียนจึงกลายเป็นการเรียนรู้ทฤษฎีที่ไม่มีประโยชน์ในทางปฏิบัติ เพราะผู้เรียนประยุกต์ใช้ไม่เป็น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ 2546 : 102-103)

การเรียนรู้ของผู้เรียนนอกจากเกิดจากปัจจัยของสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแล้ว ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง จากครอบครัวก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เนื่องจากครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญทางสังคมที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เป็นแหล่งที่ช่วยปลูกฝังพฤติกรรม แบบแผนการดำเนินชีวิต และเป็นแหล่งที่บุคคลสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนั้น ถ้านักศึกษาได้รับการเลี้ยงดูอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการกระตุ้น การสนับสนุน การส่งเสริมพัฒนาสมอง และการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูสิทธิ์ ยิ้มสุด และคณะ (2547 : 64-66) พบว่า การเป็นแบบอย่างของพ่อแม่ในการเรียนรู้อการสร้างบรรยากาศภายในครอบครัวที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการให้ความรักกำลังใจของพ่อแม่ มีผลให้เด็กมีการใฝ่รู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกวิท เวชศาสตร์ (2547 : 133-135) พบว่า ครอบครัวเป็นตัวแบบในการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการเรียนรู้ และความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จทางการเรียน นอกจากนั้นความรักของพ่อแม่เป็นพลังสำคัญในการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างแท้จริง

การเรียนรู้ของผู้เรียนนอกจากเกิดจากปัจจัยของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอนก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีตามที่ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545 : 5) กล่าวว่าบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน บรรยากาศที่ดีส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ ในทางกลับกันบรรยากาศที่ไม่เหมาะสมจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจเรียน จะเห็นได้ว่าบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย สถานที่เรียน ตัวครูผู้สอน และเทคนิคการสอน ถ้าสถานที่เรียนสะอาด ร่มรื่น เรียบง่าย สงบ แจ่มใส มีชีวิตชีวา มีการดูแลเอาใจใส่ให้เป็นปัจจุบัน จะช่วยโน้มน้าวความรู้สึกของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตัวครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความยุติธรรม เป็นผู้ที่ คอยชี้แนะ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ให้ความอบอุ่นและเป็นกันเอง จะเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เทคนิคการสอนนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้การอธิบายของครูเข้าใจง่ายขึ้น การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเพื่อจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการส่งเสริมการเรียนรู้นั่นเอง

จากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ยุคที่ข้อมูลข่าวสารทั่วทุกมุมโลก

สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างรวดเร็ว วัฒนาการในการติดต่อสื่อสารเหล่านี้เรียกได้ว่าเป็นโลกไร้พรมแดน ซึ่งบุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในการหาข้อมูล ความรู้ และการถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ ภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองการค้า การประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาหนึ่งทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล คือภาษาอังกฤษ สังคมไทยปัจจุบันเห็นได้ชัดว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทมาก โดยเฉพาะในปี 2558 การก้าวเข้าสู่อาเซียนของประเทศไทย พร้อมกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จึงนับได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะได้เปรียบ และมีโอกาสทางสังคมมากขึ้น

ดังนั้น หลักสูตรภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญยิ่งตามระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge – based economy) การก้าวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานรู้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการเพิ่มทุนทางปัญญาของทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปการศึกษา หรือการเร่งรัดพัฒนากำลังคนทั้งด้านวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน และทางด้านทักษะการสื่อสาร (communication skill) กล่าวคือ ประเทศไทยต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีการสะสมทุน ปัญญา คือ คิดเป็น รักการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีคุณสมบัติด้าน Global Literacy (Pandian, A : 1999) คือ มีความรู้ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) และ

รู้วัฒนธรรมนานาชาติ ดังนั้น เพื่อตอบสนองนโยบายการศึกษา ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบควรเร่งสนับสนุนให้นักศึกษามีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรู้วิธีศึกษาด้วยตนเอง เพื่อสามารถแสวงหาความรู้ได้ตลอดชีวิต (สมหวัง วิทยาปัญญานนท์ 2546 : 1) คุณสมบัติของแรงงานที่สถานประกอบการต้องการ ประการหนึ่ง คือ สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ดี (ธงชัย สันติวงษ์ 2544 : 427-428) สอดคล้องกับ ชัยณรงค์ อินทรมิทรัพย์ (2543 : 9) ที่อธิบายว่า ทักษะหนึ่งในสี่ประการที่เป็นความต้องการเบื้องต้นของธุรกิจในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปทั่วโลก และมีความต้องการพนักงานที่มีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (เกื้อ วงศ์บุญสิน 2544 : 115) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสุข ตันตระกูลโรจน์ และอนงค์นาค นวมน้อย (2549: 89) พบว่า นักศึกษาจากประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ซาอุดีอาระเบีย และไทย สนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนและการประกอบอาชีพ และเห็นว่า ภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะได้รับการปรับปรุง และฝึกฝนเพิ่มเติมมากที่สุด

การศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เกิดจากครูผู้สอน ดังนั้น ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิคการสอนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ ดังที่ พันธณีย์ วิหกโต (2546 : 26) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ตัวครู คือ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาที่สอน และเทคนิค

วิธีการสอนที่ดี ครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีไม่ถึงร้อยละ 14 ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง จึงขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และเทคนิควิธีการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน คือ ผู้เรียนขาดความพร้อม ไม่สนใจเรียน และมีระดับสติปัญญาไม่เท่าเทียมกัน บางคนไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทำให้ปรับตัวตามกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ทัน จำคำศัพท์เสียงพยัญชนะ และสระบางตัวไม่ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษ แต่การช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากผู้ปกครองมีน้อยมาก จึงเป็นปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษขึ้นมา

จากแนวคิดและงานวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ แต่มีปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เนื่องจากขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ปัญหาของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมักเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษ (วัชรินทร์ เมฆา 2542 : 22) จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยศึกษาปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียน ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ปัจจัยด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และปัจจัย

ด้านเทคนิควิธีการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา และเป็นประโยชน์กับอาจารย์ในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2. เพื่อหาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2555 จำนวน 401 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2555 ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ในการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 99% เมื่อยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 5% โดยการเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครซีและมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W.)

โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีชั้นปีของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) มีนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบเลือกรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา การเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษครั้งแรก ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองของนักศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วยด้านการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิควิธีการสอน

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร t-test การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร F-test และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญ โดยใช้สูตร t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ด้านเทคนิควิธีการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.210 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความผันแปรร่วมกัน หรือส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 4.40

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และเปอร์เซ็นต์ส่งผล พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และตัวแปรด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 0.210 ส่วนตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ตัวแปรด้านเทคนิควิธีการสอน ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย พบว่า ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

ด้านเทคนิควิธีการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว เป็นการยืนยันแนวคิดที่ว่า นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

1.1 ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีความตั้งใจทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา มีการปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการเรียน ยามว่าง ทำการบ้านหลังเลิกเรียนด้วยตนเอง ให้ความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ตั้งใจและมีสมาธิในการเรียนทุกชั่วโมง ช่วยกันกับเพื่อนในการทำการบ้านหลังเลิกเรียน เตรียมความพร้อมก่อนการสอบอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่ได้วางไว้ และเข้าห้องเรียนก่อนเวลาเพื่อเตรียมตัวเรียนในชั่วโมงถัดไป ซึ่งการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาปฏิบัติได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับบุตทิมชัย จงคำนิงสิล (2538:9) กล่าวไว้ว่าการปรับตัวด้านการเรียนเป็นความสามารถที่นักเรียนปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับการเรียนที่นักเรียนประสบอยู่ดังนี้ 1) ด้านการฟัง คำบรรยาย ปรับตัวโดยการตั้งใจฟังคำบรรยาย 2) ด้านการจดบันทึกการบรรยาย ปรับตัวโดยจดบันทึกหัวข้อที่สำคัญ เขียนคำอธิบายขยายหัวข้อสำคัญอย่างสั้น 3) ด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ปรับตัวโดยศึกษาวิธีการค้นคว้าในห้องสมุด ปรึกษารุ่นพี่ ขอคำแนะนำจากอาจารย์ 4) ด้านการปฏิบัติจริงในห้องปฏิบัติการ ปรับตัวโดย

ศึกษาคำอธิบายการใช้ห้องปฏิบัติการอย่างละเอียด ฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ห้องปฏิบัติการ จากอาจารย์ให้เข้าใจ ศึกษาคู่มือการปฏิบัติงาน หรือคำสั่งในใบงานให้เข้าใจ 5) ด้านการฝึกฝนทักษะ ปรับตัวโดยการขอเวลาเข้าฝึกฝนการทำงานในห้องปฏิบัติการมากขึ้น ปรึกษาอาจารย์ผู้สอน ดูแบบจากการปฏิบัติงานของเพื่อน แล้วนำมาปรับปรุงตนเองให้มีทักษะมากขึ้น สอดคล้องกับดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2541 : 6) ได้กล่าวถึงการปรับตัวดังนี้ 1) การปรับตัวด้านการเรียนในห้องเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ มีสมาธิในการเรียน การฟังและสรุปใจความสำคัญ ซักถามบทเรียนในเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจ ตอบคำถามของผู้สอนในเรื่องที่เกี่ยวกับบทเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น และความมั่นใจในการแสดงออกหน้าชั้นเรียน 2) การปรับตัวด้านการเรียนนอกห้องเรียน ได้แก่ การวางแผนในการเรียน การรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน อ่านและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน จดบันทึกย่อขณะทบทวนบทเรียน ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงตามกำหนด และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

1.2 ตัวแปรสัมพันธ์ภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาตั้งใจเรียนตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ผู้ปกครองดูแลนักศึกษาในยามที่นักศึกษาไม่สบาย ให้นักศึกษาตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง แจ้งข้อมูลทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ แสดงความเคารพผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากมหาวิทยาลัย ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ ถ้ามถึงเหตุผลก่อนทำโทษเมื่อนักศึกษาประพฤติผิด

ให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาประพฤติปฏิบัติดี ให้คำแนะนำกับนักศึกษาด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นคล้ายตามกับคำสั่งสอนของผู้ปกครอง ปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง ใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองอย่างประหยัด แบ่งเวลาสำหรับการเรียน และช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน สอดคล้องกับรัชฎา ชื่นเสียง (2547 : 34-35) กล่าวไว้ว่าการอบรมสั่งสอนเด็กที่เหมาะสม ย่อมส่งผลที่ดีต่อพฤติกรรมของเด็ก เช่น การให้ความรัก ความอบอุ่น สนับสนุน ยอมรับเด็ก เด็กย่อมเป็นผู้มีความสุข มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นคง มีความรับผิดชอบ และที่สำคัญจะมีความเป็นมิตรกับผู้อื่น เด็กจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กได้รับการอบรมสั่งสอนที่ผิด ๆ จนกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมที่มีปัญหาไม่รักตนเอง และไม่รู้จักรักคนอื่น เข้ากับคนอื่นไม่ได้ ทำให้อยู่ในสังคมอย่างไม่มีความสุข ซึ่งกล่าวถึงการอบรมสั่งสอนเด็กที่เหมาะสม ต้องมีองค์ประกอบดังนี้ 1) สร้างบรรยากาศภายในครอบครัวให้มีความเป็นประชาธิปไตย โดยที่พ่อแม่เป็นผู้เริ่มต้นให้สมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ให้เด็กมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ซึ่งวิธีการนี้จะเป็นแนวทางที่จะให้เด็กมีความคิดริเริ่มและมีความมั่นใจในตนเอง 2) หลีกเลี่ยงการลงโทษเด็กด้วยความรุนแรง แต่ใช้การตั้งกฎเกณฑ์แทน ให้การเสริมแรงทางบวก เช่น ให้รางวัลด้วยคำพูดชมเชย ให้สิ่งของที่เด็กต้องการ 3) พ่อแม่ต้องให้ความยุติธรรมระหว่างพี่น้อง พยายามอย่าให้เกิดความลำเอียง เพราะจะเป็นสาเหตุของการอิจฉากันระหว่างพี่น้อง ซึ่งจะพัฒนาขึ้นไปเป็นคนที่มึนสียชอบอิจฉาเอาชนะ ซึ่งดีซึ่งเด่น 4) พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่าง

ที่ดีที่สุดสำหรับลูก ซึ่งพ่อแม่มีอิทธิพลมากที่สุดในการเป็นตัวอย่าง การแสดงออกพฤติกรรมหลายๆ ด้านสำหรับลูก เด็กๆ จะรับพฤติกรรมโดยเฉพาะด้านการแสดงออกทางกิริยาอาการ และการแสดงอารมณ์โดยไม่รู้ตัว และสอดคล้องกับสุชีรา บุญทัน (2541 : 12) ได้กล่าวว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองจากการอบรมสั่งสอนว่าเป็นการฝึกอบรมเด็กให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ช่วยแก้ปัญหา และอบรมสร้างวินัยอันดีให้แก่เด็ก จัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทุกๆ ด้าน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็ก เพราะพ่อแม่ทุกคนปรารถนาที่จะให้เด็กเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความเจริญก้าวหน้า มีความสุขประสบผลสำเร็จ และมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงดีขึ้นจากเดิมตามลำดับ โดยมีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพในด้านต่างๆ สูง เพื่อความอยู่รอดในสังคม นักจิตวิทยาเชื่อว่า ความแตกต่างของเด็กเกิดจากการอบรมสั่งสอนที่ต่างกันในช่วงวัยเด็ก อันจะมีอิทธิพลต่อผลการสร้างลักษณะนิสัยที่จะติดตัวเด็กไปตลอดชีวิต

1.3 ตัวแปรการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครองในการซื้ออุปกรณ์การเรียนตามความต้องการของนักศึกษา ให้กำลังใจเมื่อมีการสอบวัดความรู้ ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนรู้ มีเวลาในการพูดคุยเรื่องการเรียนกับนักศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน แนะนำวิธีการเรียนที่ดีให้กับนักศึกษา ที่ผู้ปกครองเป็นต้นแบบที่ดีในการเรียนให้นักศึกษาเรียนเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน

หรือในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ สอดคล้องกับประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เป็นการแสดงพฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดา ซึ่งการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครองทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาได้รับความรักความเอาใจใส่จากผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ให้ความไว้วางใจในการทำกิจกรรมทางการเรียน และให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจในการเรียน และเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

1.4 ตัวแปรบรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาพอใจในสภาพห้องเรียนที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ สภาพห้องเรียนที่มีความสะอาด สภาพห้องเรียนที่มีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพียงพอ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้งานได้ สถานที่ตั้งของห้องเรียนอยู่ในจุดที่เดินทางไปมาสะดวก มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่ดูแล อำนวยความสะดวกในการใช้ห้องเรียน มหาวิทยาลัยมีแหล่งค้นคว้าความรู้อย่างเพียงพอ เช่น มีศูนย์การเรียนรู้ แหล่งสืบค้นฝึกทักษะภาษาออนไลน์ และห้องสมุดที่มีเอกสารตำราเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สอดคล้องกับมาลี จุฑา (2542 : 251)

ได้กล่าวว่า ห้องเรียนเป็นเสมือนบ้านที่สองของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดห้องเรียนให้สะอาด ระเบียบเรียบร้อย สวยงาม สนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าห้องเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้ ในห้องเรียนควรจัดให้มีอุปกรณ์การเรียนในมุมต่างๆ และควรตกแต่งห้องเรียนด้วยนิทรรศการวิชาการในสาขาวิชา และควรเปลี่ยนในช่วงเวลาที่เหมาะสม

1.5 ตัวแปรคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่มีความพึงพอใจกับคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนมีทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาเป็นอย่างดี มีทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาเป็นอย่างดี มีทักษะความสามารถด้านการฟังภาษาเป็นอย่างดี มีทักษะความสามารถด้านการเขียนภาษาเป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในภาพรวมเป็นอย่างดี มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถทางการเรียน เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความสนใจทางการเรียน เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความถนัดทางการเรียน และมีความสามารถในการจูงใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สุรชาติ สังข์รุ่ง (2537 : 53-54) ที่ว่าคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ดีมีดังนี้ 1) คุณลักษณะด้านส่วนตัว คือ มีบุคลิกภาพดี กิริยาวาจาสุภาพ แต่งกายสะอาด มีอารมณ์มั่นคง มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มีความเป็นมิตรกับผู้เรียน ผู้บริหาร เพื่อนครู และผู้ปกครอง ได้ดี มีความสามารถปรับตัวเข้ากับผู้เรียน อดทนอดกลั้นต่องานที่มีความยากลำบาก เป็นคนกล้า มีความเป็นตัวของตัวเอง มีลักษณะเป็นผู้นำ

มีเหตุผล ให้ความร่วมมือ มีสุขภาพดี รู้จักกาลเทศะ น่ารัก น่าเคารพ 2) คุณลักษณะด้านวิชาการ คือ มีสติปัญญาดี มีความรู้ในวิชาที่สอนดี มีความรู้ในวิชาสามัญมีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ และหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เป็นนิจ ชอบอ่านหนังสือ ทำงานอย่างเป็นระบบ 3) คุณลักษณะทางด้านวิชาชีพ คือ มีความรัก ความศรัทธา และความผูกพันต่อวิชาชีพ มีความรักความเมตตาผู้เรียน รับผิดชอบต่อหน้าที่และความช่วยเหลือ มีความรับผิดชอบ ตั้งใจมีความสุขกับการสอน มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถอธิบายและตอบคำถามได้อย่างชัดเจน มีวัฒนธรรม และเป็นผู้นำทางด้านวัฒนธรรมชุมชน ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน รู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ มีระเบียบวินัย เคารพกติกา สามารถทำงานอย่างเป็นอิสระ มีความยุติธรรมและปราศจากความลำเอียง 4) คุณลักษณะด้านสมรรถนะและประสิทธิภาพในการสอน คือ สอนดี สอนเข้าใจ แจ่มแจ้ง ใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา และผู้เรียน รู้จักปรับปรุงเทคนิคการสอน แสวงหาแนวทางใหม่ๆ ในการเรียนการสอน บันทึกการสอน ใช้สื่อการเรียนการสอน และรู้จักดัดแปลงวัสดุอุปกรณ์เหลือใช้มาเป็นสื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ประเมินผลการเรียนตามวัตถุประสงค์ และใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงการเรียนการสอน มีความสามารถในการจัดชั้นเรียนและบรรยากาศของชั้นเรียน จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ และความคิดเสมอ จัดทำแผนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Hessong and Weeks (1987 : 452-457) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะของครูที่ดีมี ดังนี้ 1) เป็นผู้มีความรอบรู้ (being knowledgeable) มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่าง ๆ ซึ่งได้ศึกษาเล่าเรียน

มาเป็นอย่างดี มีความแม่นยำในวิชาที่สอน ตลอดจนวิชาการอื่นๆ ตามสมควร 2) เป็นผู้มึอารมณ์ขัน (being humorous) คือ สามารถสอดแทรกอารมณ์ขัน หรือทำให้การสอนสนุกสนาน 3) เป็นผู้มีความยืดหยุ่นผ่อนปรน (being flexible) เป็นความสามารถในการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนสภาพการณ์ให้เหมาะสมกับการสอนได้ ครูจำเป็นต้องรู้จักยืดหยุ่นในการอบรมสั่งสอน สามารถปรับเปลี่ยนแผนการเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ดี 4) เป็นผู้มีความตั้งใจทำงานให้ถึงขีดสุด (being upbeat) เป็นผู้ยินดีในภารกิจทางการสอนจะไม่มองว่า การสอนเป็นเพียงภารกิจที่ต้องรับผิดชอบเท่านั้น แต่จะยินดีเมื่อได้สอน หรืออุทิศเวลาให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ 5) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ (being honest) ความซื่อสัตย์จริงใจเป็นสิ่งที่ทำให้ศิษย์เกิดความเชื่อถือไว้วางใจ และมั่นใจที่จะปฏิบัติหรือกระทำตามคำสั่งสอนของครู 6) เป็นผู้มีความชัดเจน (being clear and concise) สามารถทำให้ผู้ที่สัมพันธ์ด้วยเข้าใจได้รวดเร็วชัดเจน เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารทั้งการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน นอกจากนี้การปฏิบัติหน้าที่การทำงานใดๆ ก็ต้องปฏิบัติด้วยความชัดเจน โปร่งใส ถูกต้องตามหลักการ และระเบียบแบบแผนของราชการ 7) เป็นคนเปิดเผย (being open) คือ เป็นคนที่ไม่ทำตัวลึกลับ เจ้าเล่ห์ หน้าไหว้หลังหลอกแต่เต็มใจเปิดเผยให้คนอื่นรับรู้ และรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ 8) เป็นผู้มีความอดทน (being patient) เป็นผู้มีความเพียรพยายาม หรือขยันขันแข็ง สำหรับครูต้องมีคุณสมบัติข้อนี้มากเป็นพิเศษ เพราะนอกจากจะอดทนในเรื่องอื่น ๆ แล้ว ยังต้องอดทนต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของศิษย์อีกด้วย 9) เป็นแบบอย่างที่ดี (being a role model) ครูเป็นบุคคล

ที่ต้องกระทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อศิษย์และสังคม ศิษย์ต้องมีแบบอย่างที่ถูกต้องดีงาม เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตน 10) เป็นผู้สามารถประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ (being able to related theory to practice) การนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนไปใช้ให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น บางครั้งสภาพความเป็นจริงไม่เหมือนกับทฤษฎีที่เรียนมา ครูต้องสามารถประยุกต์ทฤษฎีไปใช้ได้อย่างเหมาะสม 11) เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง (being self confident) การกล้าตัดสินใจโดยสามารถเลือกวิถีทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือวิถีทางที่ดีที่สุดในการกระทำต่าง ๆ ครูต้องสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการสั่งสมประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการสอนให้มากที่สุด ครูต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนสอนด้วย 12) เป็นผู้มีความสามารถในศิลปะวิทยาการหลาย ๆ ด้าน (being diversified) ครูที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความรู้และความสามารถในวิทยาการอื่น ๆ ด้วยความรู้ลึกพิเศษ เป็นความสามารถเฉพาะตัวที่จะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูอาจจะต้องใช้เพื่อช่วยให้งานในหน้าที่ครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 13) เป็นผู้แต่งกายเหมาะสม และมีสุขอนามัยส่วนบุคคลดี (being well groomed and having personal hygiene) ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย และสะอาดอยู่เสมอ สวมใส่เสื้อผ้าถูกกาลเทศะ เหมาะสมกับความ เป็นครู หรือแต่งกายตามรูปแบบที่ทางสถานศึกษากำหนด นอกจากนี้สุขอนามัยส่วนบุคคลของครูก็เป็นสิ่งสำคัญ ทั้งสุขภาพร่างกายและจิตใจ สุขภาพของครูจึงมีผลให้การสอนประสบความสำเร็จด้วยดี

1.6 ตัวแปรเทคนิควิธีการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเข้าใจเทคนิควิธีการสอนที่อาจารย์ให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนด้วยความเต็มใจ มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของรายวิชาก่อนจัดการเรียนรู้ นำเสนอรูปแบบการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดี มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ อธิบายให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีวิธีการสอนที่ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงการต่อยอดจากพื้นฐาน ความรู้เดิมของผู้เรียน มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดการเรียนรู้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามพัฒนาการเป็นรายบุคคล มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 1-12) ได้กล่าวถึงการสอน ดังนี้ 1) เป็นการสอนที่มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ครอบคลุมประกอบของการสอน ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การจัดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล 2) เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านเจตคติและด้านทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้แจ้ง คิดชอบ และปฏิบัติดี เกิดการเจริญเติบโตทุกด้านอย่างขึ้นบานและแจ่มใส 3) เป็นการสอนที่ผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์

กับเนื้อหาและกับผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม 4) เป็นการสอนที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง หรือมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน 5) เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนาารมณ์ของหลักสูตร เน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และการแสวงหาความรู้ความเป็นกระบวนการ ผู้สอนก็ต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ 6) เป็นการสอนที่คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และตลอดไป เช่น สอนโดยให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ได้รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ ได้ฝึกคิดแก้ปัญหา ย่อมดีกว่าวิธีสอนโดยบอกความรู้ หรือกระทำให้ดูแต่เพียงอย่างเดียว การให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทั้งความรู้ ความคิด ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ปัจจุบันและอนาคตได้ ย่อมเป็นการสอนที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน 7) เป็นการสอนที่เร้าความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจตลอดจนกระบวนการสอน เช่น ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด ใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนได้ ลงมือกระทำ (Learning by doing) ได้ทดลอง ได้คิด ค้นคว้า ฯลฯ ย่อมทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนใจ 8) เป็นการสอนที่มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศด้านวัตถุ และด้านจิตใจ ด้านวัตถุ หมายถึง การมีสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยให้เกิดความสบายตา สบายใจในการเรียน ส่วนด้านจิตใจ หมายถึง การที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยดี ให้ความเป็นกันเอง ให้ความเมตตา ความรัก ความอบอุ่น แก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสุข มีชีวิตชีวา และไม่ตึงเครียด 9) เป็นการสอนที่ผู้สอน รู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เช่น

ให้รางวัล และลงโทษที่พอดี ให้คำชม จูงใจ เร้าใจ ให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นภายใน ให้ผู้เรียนได้รับทราบผลงานของตนโดยทันที ให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้เรียนจากสิ่งที่ย่างไปยาก เหล่านี้เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี และสอดคล้องกับชาญชัย อาจินสมาจาร (2547 : 83-85) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอนไว้ดังนี้

- 1) การสอนที่แจ่มแจ้ง (Clarity of Instruction) คือ มีการวางแผนการสอน จัดลำดับการสอน เรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ตนสอน มีการทบทวนกระบวนการอยู่เสมอ ให้คำแนะนำที่แจ่มชัด และใช้ตัวอย่างจากวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น
- 2) มีความกระตือรือร้น (Enthusiasm during Instruction) คือ ความกระตือรือร้นของผู้สอนขณะทำการสอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ขึ้น โดยผู้สอนสามารถใช้พฤติกรรมต่างๆ เช่น การส่งสายตากับผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุก เป็นต้น
- 3) การเน้นในเรื่องงาน (Task Orientation) ผู้เรียนมีการแข่งขันในเรื่องการเรียนได้จากผู้สอนที่มีการจัดเวลา และสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยเน้นให้ผู้เรียนทำตัวเหมือนนักธุรกิจ คือ มีการแข่งขันในการทำงานให้มากขึ้น
- 4) กลยุทธ์การสอน (Instruction Strategies) ผู้สอนควรใช้กลยุทธ์การสอนให้ตรงตามเนื้อหา และระดับการพัฒนาของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 5) มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (Interaction with Students) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในทางบวกในเรื่องการเรียน ได้แก่ มีความสัมพันธ์ที่มีความยุติธรรมต่อผู้เรียน เน้นตัวผู้เรียนในเรื่องคุณค่า และศักดิ์ศรี รวมทั้งให้ความเข้าใจ และให้โอกาสผู้เรียนในเรื่องต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรม
- 6) ใช้คำถามที่น่าสนใจ (Use of Interesting Questions) ผู้สอนควรใช้คำถาม

กระตุ้นผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนตั้งคำถามได้ในแต่ละบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกร่วมกัน และมีความตื่นตัวในการเรียน

2. จากคำนำหน้าบทความสำคัญสัมพัทธ์ และเปอร์เซ็นต์ส่งผล พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และตัวแปรด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 0.210 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีความตั้งใจทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา ปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการเรียน ยามว่าง การทำการบ้านหลังเลิกเรียนด้วยตนเอง การให้ความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ การเตรียมความพร้อมก่อนการสอบ อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับวารภรณ์ ตรีกุลสฤกษ์ (2545 : 3) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อเผชิญกับสภาพปัญหา ความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ สามารถอยู่สภาพแวดล้อม หรือในสภาพปัญหานั้นๆ ได้ สอดคล้องกับสำรวย ประไพศรีศรี (2544 : 6) ได้กล่าวว่าการปรับตัวด้านการเรียนว่าเป็นการแสดงออกของผู้เรียนที่เกี่ยวกับการตั้งใจเรียน การเอาใจใส่ต่อการเรียน ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เพื่อให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับสุมาลี สุวรรณภักดี (2541 : 8) ได้กล่าวว่าการปรับตัวด้านการเรียน เป็นการที่ผู้เรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความคาดหวังจะเรียนให้ได้ดี มีความมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ รู้จักขอคำปรึกษา และขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่างๆ ยอมรับการทำงาน

เป็นทีม กล่าวอภิปรายและซักถามข้อข้องใจกับอาจารย์ สามารถควบคุมความวิตกกังวลในการสอบได้ และมีความพึงพอใจในวิชาที่เลือกเรียน และสอดคล้องกับพะยอม ธีรุต (2540 : 19) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียนเป็นพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตัวด้านการเรียนในห้องเรียน และนอกห้องเรียน โดยแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศ วัย และระดับการศึกษา ได้แก่ ความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียน การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนที่เกิดขึ้นจากตนเอง หรือสิ่งแวดล้อม ซักถามอาจารย์ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจเรียนไม่ทันเพื่อน ไม่กล้าซักถามเพื่อน รวมทั้งสามารถเรียนได้อย่างปกติ ส่วนตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ตัวแปรด้านเทคนิควิธีการสอน ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาให้ความสำคัญด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะสนับสนุนด้านการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายก็ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับอนงค์พร สถิตภาคีกุล (2543 : 11-14) ได้กล่าวว่า ความไม่พร้อม โดยทั่วไปผู้สอนมักจะคาดหวังว่า ผู้เรียนจะต้องทำสิ่งนั้นๆ ได้เสมอ แต่ในความเป็นจริงแล้วอาจไม่เป็นเช่นนั้น ในกรณีที่ผู้สอนมีความพร้อม เพียงมีตระวังที่จะไม่ถามในรายละเอียดจากผู้เรียน เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ หรือในเรื่องการเรียน ผู้สอนจะต้องมั่นใจถึงความถูกต้องของสิ่งที่เขียนขึ้น และไม่ควรตำหนิผู้เรียนที่เขียนหนังสือได้ช้า ส่วนผู้สอนที่ไม่มีความพร้อมมักจะอาศัยการตรวจงานของ

ผู้เรียน โดยเน้นถึงความถูกต้อง มีรายละเอียดตาม ที่ผู้สอนต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ สุวิจิตร (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า ปัจจัยด้านห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนต้องมีทักษะความสามารถด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา มีความรู้ในวิชาที่สอน ความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นอย่างดี ในส่วนของผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับนักศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนดูแลเอาใจใส่ ให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาประพฤติปฏิบัติดี ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. อาจารย์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านอื่นๆ ของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น
2. อาจารย์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่น

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยการวิจัย เชิงคุณภาพ โดยการสอบถาม สัมภาษณ์นักศึกษา และมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายหรือการจัดรูปแบบ การเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อศึกษาว่าการจัด การเรียนการสอนแบบใดที่ส่งเสริมให้นักศึกษา มีความพร้อมในการเรียนรู้และเป็นการส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

4. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการบริหาร ด้านการวัดผลประเมินผล ด้าน หลักสูตร เพื่อเปรียบเทียบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอื่นอีกหรือไม่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยการ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต โดยความอนุเคราะห์การดำเนินงาน ภายใต้โครงการส่งเสริมการวิจัยของสถาบัน การวิจัยและพัฒนา ในปีงบประมาณ 2555 ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพรธณ อีรพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ ดร. มุทิตา แพทย์ประทุม และ ดร.รุ่งนภา ตั้งกิจเจริญกุล ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ที่มีคุณค่า และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จุดเริ่มต้น ของงานวิจัยฉบับนี้เกิดจากแรงบันดาลใจที่

อยากจะพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทางการเรียนรู้อ เพื่อต่อยอดไปสู่การพัฒนาความรู้ความสามารถ ของนักศึกษาด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และ ทักษะการเรียนด้านอื่นๆ ได้ด้วยตนเอง แต่ความ สำเร็จของงานวิจัยดังกล่าวจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้ ถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์ ความร่วมมือ และกำลังใจจากครอบครัวจากเพื่อนๆ และลูกศิษย์ ดั้งนั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการวิจัย และพัฒนาที่จัดสรรงบประมาณเป็นทุนอุดหนุน การทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิภา จัตุชัย ที่ให้ คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย ขอขอบพระคุณ ดร.มุทิตา แพทย์ประทุม ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และพัฒนาข้อบกพร่องในเชิงวิชาการด้าน กระบวนการการวิจัยให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และ คุณครูทิพย์วรรณ บุญมิตร ที่ช่วย พิสูจน์ตัวอักษรอย่างละเอียดถี่ถ้วน ขอขอบใจ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และ นักศึกษาที่เป็นผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่เก็บรวบรวม ได้แก่นายธัชพล ต๊ะคำและนายสมเกียรติ ปาละวงศ์ ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ มยุรี อภิวิาท และอาจารย์วิรุฬห์ เภาวิเศษ ที่เป็น กำลังใจให้ตลอดเวลาจนสามารถทำงานวิจัยให้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าของวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับ ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยากร ความรู้ให้กับผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ เวชชศาสตร์. กระบวนการเข้าสู่ความเป็นนักฟิสิกส์:กรณีศึกษานักเรียนในแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. คู่มือผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง : การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2546.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน. ทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์. ในสมาคมนักประชากรไทย, การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2544, หน้า 103-133. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ชูลีกร ยิ้มสุด และคณะ. ปัจจัยเชิงเหตุและผลของการใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์ในนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 รายวิชา วป804 ฝึกปฏิบัติวิจัย 2 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2547. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- ชาญชัย อาจिनสมาจาร. สูดยอดเทคนิคสู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: จรัสสนิทวงศ์, 2547.
- ชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์. “ทรัพยากรบุคคลไทยด้วยคุณภาพจริงหรือ,” วารสารการบริหารคน. 21, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2543): 45-53.
- ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร จังหวัดตรัง. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- ประกายทิพย์ พิชัย. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- พะยอม ธีธรรส. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป, 2545.
- พันธณี วิหคโต. “ผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา,” วารสารวิชาการ. 6 (กุมภาพันธ์ 2546) : 26.
- ไพบุลย์ สุขวิจิตร. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม. งานวิจัยในชั้นเรียน. มหาวิทยาลัยศรีปทุม. สืบค้นจาก : <http://hdl.handle.net/123456789/1686>. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2555.
- มาลี จุฑา. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ทัพย์วิสุทธิ์, 2542.
- รัชฎา ชื่นเสียง. การศึกษาวิธีการอบรมสั่งสอนเด็กวัยรุ่นของบิดามารดาไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2547.

- วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์. การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อการปรับตัวทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม) กรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤกษ์ดี. จิตวิทยาการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2545.
- วัชรินทร์ เมฆา. ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคค่ำ หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- สมหวัง วิทยาปัญญาานนท์. แนวคิดซีอีโอ ผู้นำแห่งการแข่งขันในเวทีโลก CEO for Global Competitive Leader. กรุงเทพฯ: อินเฟอร์มีเดียบุ๊กส์, 2546.
- สมาลี สุวรรณภักดี. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.
- สุรชาติ สังข์รุ่ง. การพัฒนาระบบการสรรหาข้าราชการครู. มปป, 2537.
- สุชีรา บุญทัน. ปัจจัยบางประการของครอบครัวที่สัมพันธ์กับจริยธรรมด้านความกตัญญูคุณเวทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.
- สำรวย ประไพศรีศรี. ตัวแปรที่เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบโทรภาคของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- อนงค์พร สถิตภาคีกุล. “5 คำถามนำรู้กับการวิจัยในชั้นเรียน,” วารสารวิชาการ. 17 (5 กรกฎาคม 2544): 62-65.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2550.
- Chareonwongsak, K. **Redesigning Thailand’s Higher Education for the Challenge of a Knowledge-based Economy.** Centre for Research and International Collaboration The Hongkong Institute of Education. ICSEI 2003-International Congress for School Effectiveness and Improvement 5th – 8th January 2003 in Sydney, Australia, 2003.
- Hessong, Robert F. and Thomas H. Weeks. **Introduction to Education.** New York : Mcmilland Publishing, 1987.
- Pandian, A (ed.) **Global Literacy: Vision, Revisions and Vistas in Education.** University Putra Press, Serdang Selangor, 1999.